

2. Sonntag der Osterzeit - Sonntag der göttlichen Barmherzigkeit -

Apostelgeschichte 5,12-16

Durch die Hände der Apostel geschahen viele Zeichen und Wunder im Volk. Alle kamen einmütig in der Halle Salomos zusammen. Von den Übrigen wagte niemand, sich ihnen anzuschließen; aber das Volk schätzte sie hoch. Immer mehr wurden im Glauben zum Herrn geführt, Scharen von Männern und Frauen. Selbst die Kranken trug man auf die Straßen hinaus und legte sie auf Betten und Liegen, damit, wenn Petrus vorüberkam, wenigstens sein Schatten auf einen von ihnen fiel. Auch aus den Städten rings um Jerusalem strömten die Leute zusammen und brachten Kranke und von unreinen Geistern Geplagte mit. Und alle wurden geheilt.

Offenbarung 1,9-11a.12-13.17-19

Ich, Johannes, euer Bruder und Gefährte in der Bedrängnis, in der Königsherrschaft und im standhaften Ausharren in Jesus, war auf der Insel, die Patmos heißt, um des Wortes Gottes willen und des Zeugnisses für Jesus. Am Tag des Herrn wurde ich vom Geist ergriffen und hörte hinter mir eine Stimme, laut wie eine Posaune. Sie sprach: Schreib das, was du siehst, in ein Buch und schick es an die sieben Gemeinden in Kleinasien. Da wandte ich mich um, weil ich die Stimme erblicken wollte, die zu mir sprach. Als ich mich umwandte, sah ich sieben goldene Leuchter und mitten unter den Leuchtern einen gleich einem Menschensohn; er war bekleidet mit einem Gewand bis auf die Füße und um die Brust trug er einen Gürtel aus Gold. Als ich ihn sah, fiel ich wie tot vor seinen Füßen nieder. Er aber legte seine rechte Hand auf mich und sagte: Fürchte dich nicht! Ich bin der Erste und der Letzte und der Lebendige. Ich war tot, doch siehe, ich lebe in alle Ewigkeit und ich habe die Schlüssel zum Tod und zur Unterwelt. Schreib auf, was du gesehen hast: was ist und was danach geschehen wird.

Діянь 5, 12-16

Руками апостолів у народі здійснювалися численні знамення та чудеса. І всі однодушно перебували в притворі Соломона. Ніхто зі сторонніх не наважувався приєднатися до них, але народ їх величав. Але й щораз більше долучалося віруючих у Господа – багато чоловіків та жінок – так, що й недужих виносили на роздоріжжя і клали на носилках і постелях, щоб, як проходить Петро, хоч би тінь його впала на декого з них. Сходилося також багато людей з довколишніх міст Єрусалима; вони приносили недужих і тих, які страждали від злих духів, й усі вони зцілювались.

Одкр 1, 9-11а. 12-13. 17-19

Я, Йоан, ваш брат і спільник у скорботі, в царюванні та у витривалості в Ісусі, був на острові, що зветься Патмос, за Слово Боже і за свідчення Ісуса. Я був у духові Господнього дня і почув за собою гучний, наче сурми, голос, який промовляв: «Те, що бачиш, запиши в книгу і пошли до семи Церков». І я оглянувся, щоби подивитися, чий це голос говорив зі мною, і, обернувшись, я побачив сім золотих світильників, а серед світильників – подібного до Сина Людського, одягненого у довгий одяг і оперезаного по грудях золотим поясом. І коли я Його побачив, то впав Йому до ніг, наче мертвий. А Він поклав свою правицю на мене та й промовив: «Не бійся! Я – Перший і Останній, і Живий. І був Я мертвий, і ось Я живий навіки-віків і маю ключі від смерті й від аду. Отже, напиши, що ти побачив: і те, що є, і те, що має статися після цього».

Йн 20, 19-31

Тоді, коли був вечір, у перший день тижня, коли двері, де перебували учні, були замкнені зі страху перед юдеями, прийшов Ісус, став посередині й каже їм: «Мир вам!» Промовивши це, показав їм руки та бік. Тож зраділи учні, побачивши Господа. Тоді Ісус знову сказав їм: «Мир вам! Як послав Мене Отець, – і Я посилаю вас!» Промовивши це, Він дихнув і каже їм: «Прийміть Святого Духа! Кому відпустите гріхи, – будуть відпущені їм; кому затримаете, – будуть затримані». Тома ж, один із Дванадцятьох, званий Близнюком, не був з ними, коли прийшов Ісус. Тож інші учні розповідали йому: «Ми бачили Господа!» Та він сказав їм: «Якщо не побачу на Його руках ран від цвяхів і не вкладу мого пальця в рани від цвяхів, і не вкладу своєї руки в Його бік, – не повірю!» І через вісім днів знову були всередині Його учні, й Тома з ними. Приходить Ісус – а двері були замкнені – та став посередині й сказав: «Мир вам!» Потім каже Томі: «Поклади сюди свій палець і поглянь на Мої руки, піднеси свою руку і вклади у Мій бік, – і не будь невіруючий, але віруючий!» У відповідь Тома сказав Йому: «Господь мій і Бог мій!» Каже йому Ісус: «Тому що ти побачив Мене, ти повірив. Блаженні ті, які не бачили, а повірили!» Багато й інших знамень зробив Ісус перед своїми учнями, які не записані в цій книзі. А це було написано, щоб ви повірили, що Ісус є Христос, Син Божий, і щоб вірячи, життя мали в Його Ім'я.

Johannes 20,19-31

Am Abend dieses ersten Tages der Woche, als die Jünger aus Furcht vor den Juden bei verschlossenen Türen beisammen waren, kam Jesus, trat in ihre Mitte und sagte zu ihnen: Friede sei mit euch! Nach diesen Worten zeigte er ihnen seine Hände und seine Seite. Da freuten sich die Jünger, als sie den Herrn sahen. Jesus sagte noch einmal zu ihnen: Friede sei mit euch! Wie mich der Vater gesandt hat, so sende ich euch. Nachdem er das gesagt hatte, hauchte er sie an und sagte zu ihnen: Empfangt den Heiligen Geist! Denen ihr die Sünden erlasst, denen sind sie erlassen; denen ihr sie behaltet, sind sie behalten. Thomas, der Didymus genannt wurde, einer der Zwölf, war nicht bei ihnen, als Jesus kam. Die anderen Jünger sagten zu ihm: Wir haben den Herrn gesehen. Er entgegnete ihnen: Wenn ich nicht das Mal der Nägel an seinen Händen sehe und wenn ich meinen Finger nicht in das Mal der Nägel und meine Hand nicht in seine Seite lege, glaube ich nicht. Acht Tage darauf waren seine Jünger wieder drinnen versammelt und Thomas war dabei. Da kam Jesus bei verschlossenen Türen, trat in ihre Mitte und sagte: Friede sei mit euch! Dann sagte er zu Thomas: Streck deinen Finger hierher aus und sieh meine Hände! Streck deine Hand aus und leg sie in meine Seite und sei nicht ungläubig, sondern gläubig! Thomas antwortete und sagte zu ihm: Mein Herr und mein Gott! Jesus sagte zu ihm: Weil du mich gesehen hast, glaubst du. Selig sind, die nicht sehen und doch glauben. Noch viele andere Zeichen hat Jesus vor den Augen seiner Jünger getan, die in diesem Buch nicht aufgeschrieben sind. Diese aber sind aufgeschrieben, damit ihr glaubt, dass Jesus der Christus ist, der Sohn Gottes, und damit ihr durch den Glauben Leben habt in seinem Namen.